

Schleswig, 3. nov. 1947. a.

Kallis härra H. Rajamaa.

Täna saabus Teie poolt lahkasti saadetud
2. Muugi „Õigekesluse sõnaraamat“. Suur aitäh!
See on raamat, mida varuvalt peasegei ise
päev kasutasin, kuid milleta nüüd juha
reljad aastat on tulnud lähi ajada. Näib,
et tõesti rünnene harjub käigega.

Lugesin järelsõna ja tuli väga elavalt
meelde tema kaostaja. Tema grammatikate
pühul oli mul temaga sagedasti kokkupuntu-
misi. Ma tema poliitilisi salajäsemaid
mõtteid ei tea, kuid et ta kuiolagi avalikkuse
aleks kardetan alund ja teda arks pidanud
külmale maale küüditama, seda väis ainult
venelase pehastunud pea välja mõeldla.
Siinult üks põhjus võis sünn alla: mida enam
korraldatud keel oli meie rahval, seda raskem
teda hävitada. Aga käigest on näha, et meie
rahva ja keele hävitamisel allakse väljas. Lugesin
Smeitsi lehest v. Ühiküll'i artiklit selle kohta. Ta ar-
vas kenadel, kui veel Bestis on umbes 300.000
eestlast järel, siis ainult sellepärast, et vene
transpordi olud ei luba kürenat maa tühjenda-

mist. Ja sellele kõigele aitavad usti verd oma aasotes
kandvad inimesed kuusa kommunistide näol.

Kas nad on pimedad või on siin midagi muud
mängus, ma täiesti ei mäista. — Kahju sest tullist
töömehest. Ülenalt teda veel elavate hulgest
leida võiks.

Uuel korral palju tänu raamatute eest!
Tõustage prouad ja lapsed.

Kõige paremat

S. Tõnapuu